

Какво ли ни остава на свѣта,
освенъ това, че сме живѣли
и любили ?

Живота си тече като рѣка
и ние вече всичко сме изгубили.
Една любовъ, една надежда нова,
това е приказката на снѣга
и въ жгѣла горящата камина.
Въ тѣхъ нѣщо ново грѣе и шуми,
то пѣе, чувамъ го сега :
ще се роди, ще се роди
това, що подъ снѣга кѣлни.

